

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Action Shap

မားကော့ရိုင်း ရုပ်ပုံလွှာ

(တင်းဟောက်)

(Chapter 16 - 30)

စာစဉ် - ၂

Chapter 16

ဆန်းကြယ်သော လူငယ်လေး၏ အသားအရေက မည်းညစ်နေသည်။

ရေဖြင့် ထိတွေ့သည်နှင့် မည်းညစ်သော အရာများက ရေကန် မျက်နှာပြင် တစ်လျှောက် အလျင်အမြန် ပျံ့နှံ့သွားသည်။

"အစ်မ...အစ်မ...တင်းတင်း ရေဆာတယ်။ ညီမလေးလည်း ရေသောက်ချင် တယ်..."

ခြင်းတောင်းထဲမှ ကောင်မလေး တစ်ယောက်၏ နူးညံ့သော အသံ ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထိုအသံကို "လူငယ်လေး" ကြားသည်နှင့် ရေထဲမှ အလျင်အမြန် တက်သည်။ သူက ခြင်းတောင်ပေါ်မှ အဝတ်အပိုင်းအစ အပြုကို ဖယ်ရှား ပြီးနောက် ကြည်လင်နေသော ရေကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခပ်ယူသည်။

ခြင်းတောင်းထဲတွင် ဖျော့တော့နေသော ကလေးမလေး တစ်ယောက် ရှိ သည်။ သူမက အသက် (၂-၃)နှစ်ခန့် ရှိပြီး ဆံပင်ကို ကြက်တောင်စည်း စည်းထားသည်။ သူမ၏ မျက်လုံးဝိုင်းကြီးက အပြစ် ကင်းစင်ပြီး ပုလဲနက် ကဲ့သို့ ကြည်လင်သည်။ သူမ၏ ဖျော့တော့နေသော ပါးပြင်နှင့် အံ့ဩဖွယ်

စကားသံလေးက အလွန်အမင်း ချစ်စရာ ကောင်းနေသည်။

ထိုချစ်စဖွယ် ကောင်းသော ကလေးမလေးကို မြင်လျှင် တင်ဟောက် သူ့ ညီမလေး တင်ခယ့်အာ အကြောင်း မစဉ်းစားဘဲ မနေနိုင်တော့ပါ။

ကလေးမလေးက ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် ခေါင်းငုံ့လျက် ရေ သောက်သည်။ သူမက ကျေနပ် နှစ်သက်စွာဖြင့် ပန်းနုရောင် လျှာလေး ထုတ်လျက် နှုတ်ခမ်းသပ် သည်။

ကလေးမလေးက လှည့်ပတ် ကြည့်လိုက်ရာ သူတို့အပြင် ကြမ်းတမ်း ခက်ထန်သော သိုင်းသမားများအား တွေ့ရာ ထိတ်လန့်သွားသည်။ သူမက ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့် ခြင်းတောင်းထဲသို့ ပြန်ဝင်ပုန်းသည်။ ပုံဆိုးဆိုး ခြင်းတောင်းလေးက သူမကို အန္တရာယ် အားလုံးမှ ကာကွယ် ပေးနိုင်ဟန် ထင်မှတ်ရသည်။

ထိုအခိုက်၌ "ဆန်းကြယ်သော လူငယ်လေး"က မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်နေမှန်း တင်ဟောက် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အံ့သြသွားသည်။ သူမ၏ လက်မောင်းနှင့် ခြေထောက်ပေါ်ရှိ ရွံ့များ ကန်ရေကြောင့် ပျော်ဆင်းသွား ပြီး ကျောက်စိမ်းရောင်အလား ဖျော့တော့ လှပသော အသားအရေ ထွက် ပေါ်လာသည်။ ယင်းကား တင်ဟောက်၏ အာရုံကို ဖမ်းစားသွားသည်။

"သူ့မှာ ဒီလို လှပတဲ့ မျက်ဝန်းတစ်စုံ ရှိနေတာ အံ့သြစရာ မဟုတ်တော့ ဘူး..."

တင်ဟောက် သက်ပြင်းချသည်။

"အကြည့် တစ်ချက်က မှတ်မိဖို့ လုံလောက်တယ်။ မျက်လုံး တစ်စုံက လီရီလော လို့ခေါ်တဲ့ အဖြူရောင် ဝတ်စုံနဲ့ မိန်းကလေးထက် ပိုပြီး လှပတယ်။ ဒီနေ့ ဒီနေရာကို ထူးဆန်းတဲ့ လူတွေ တကယ် ရောက်လာတာပဲ..."

ထိုနောက် ရုတ်တရက် နားကွဲလှမတက် အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"အ့...ဘာကြောင့် ရေက ရုတ်တရက်ကြီး ညစ်ပတ် သွားတာလဲ..."

အစေခံ မိန်းကလေးများနှင့် ကစားနေသော လီရီလောက မြွေ သို့မဟုတ် ကင်းမီးကောက်ကို တွေ့လိုက်သည့် အလား ရုတ်တရက် အော်ပြော လိုက်သည်။ သူမက ရေနံထဲမှ ခုန်တက်ကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဒေါသတကြီး လှည့်ပတ်ကြည့်သည်။

တင်ဟောက် အံ့အားသင့် သွားသည်။

မာနကြီးသော ငန်းမလေး လီရီယော ဒေါသ ထွက်နေသည်ကို သူ တွေ့လိုက်သည်။

သူမသည် ညစ်ပတ်နေသည့် ရေများကို ကြည့်လိုက်သည်။ ရေထဲသို့ တစ်ခုခု ပျော်ဝင်သွားဟန် တူသည်။ သူမက ရုတ်တရက် သူ့ဘေးနားရှိ ညစ်ပတ် ပေရေနေသည့် ကောင်မလေးအား လက်ညှိုးထိုးကာ အော်ပြော လိုက်သည်။ "ခွေးမ...နင့်ကို ဒီမှာ လက်ဆေးခိုင်းလို့လား။ နင်က ရေကို

ညစ်ပတ်အောင် လုပ်ရဲတယ်ပေါ့။ သွားသေလိုက်တော့။ ဒီမှာ ငါ ရေကစား
နေတာ မင်း မမြင်ဘူးလား။ မင်း တမင် ရည်ရွယ်ပြီး လုပ်နေတာလား..."

ဆန်းကြယ်သည့် မိန်းကလေးက ရပ်လိုက်ကာ ခေါင်းငုံ့လိုက်သည်။ တစ်ခုခု
မှားယွင်းနေသည်ဟုလည်း ခံစား လိုက်ရသည်။

သူမသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကာကွယ်ရန် လုံးဝ မကြိုးစားပါ။ သူမက ဘာမှ မ
ပြောဘဲ ခြေဗလာဖြင့် ရေထဲမှ အလျင်အမြန် တက်သွားသည်။

သူမသည် ကန်အတွင်းရှိ ရေဖြင့် ဆေးကြောခံလိုက်ရပြီးနောက် သန့်စင်
သွားပြီး အပြစ်အနာအဆာ ကင်းမဲ့သည့် အသားအရေနှင့် လမ်းခရီး
တစ်လျှောက် ကျောက်တုံးများ၊ သစ်ကိုင်းများကြောင့် ရခဲသည့် ဒဏ်ရာများ
ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဖျော့တော့တော့ အသားအရေပေါ်တွင် အနီရောင်
စင်းကြောင်းနှင့် သွေးရာများ ရှိနေပြီး မြင်ရသူတိုင်းကို မူးဝေးစေသည့်
ခံစားချက် ပေးနေသည်။ သူမအတွက် မသနားဘဲ မနေနိုင်တော့။

"ဟမ့်...နင်က ဒီအတိုင်း ထွက်သွားတာလား။ ဘယ်လို တောင်းပန်ရမ
လဲဆိုတာ နင် မသိဘူးလား။ မင်း အနေတာလား။ နင် မိုက်မဲတဲ့ ခွေးမ...နင်
က တကယ့်ကို အကန့်အသတ် မသိဘူးပဲ။ ချိုးရွမ်း...သူ့ကို အကြိမ်တစ်ရာ
ရိုက်စမ်း။ ဒီခွေးမကို သင်ခန်းစာ ပေးလိုက်..."

ထိုဆန်းကြယ်သော မိန်းကလေး၏ အသားအရေသည် သူမကဲ့သို့ နူးညံ့ဖြူ
ဖွေးနေမှန်း လီရီယောမြင်လျှင် ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ဒေါသထွက်မှုကို ခံစား

လိုက်ရသည်။ သူမသည် ရုတ်တရက် မနာလိုမှုများ တဖွားဖွား မြင့်တက်
ကာ ဒေါသအလိမ့်လိုက် တက်လာသည်။ သူမက ဘေးဘက်ရှိ အစေခံ ချိုး
ရွမ်းကို ကြမ်းတမ်းစွာ အမိန့်ပေးရင် ကြာပွတ်ကို ထုတ်ယူကာ ဆန်းကြယ်
သော မိန်းကလေးကို ရိုက်စေသည်။

ရွပ်

အစေခံ ချိုးရွမ်းသည် သိုင်းသမား ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားပြီး သိုင်းပညာအချို့
တက်မြောက်ထားသည်။ သူမသည် မြင်းကျားပွတ်ကို ဝေ့ရမ်းကာ
မိန်းကလေး၏ ကျောပြင်အား ရိုက်ချလိုက်သည်။ စုတ်ပြသွားသော
အဝတ်အစားများ ပျံတက်သွားကာ သွေးများ စီးကျလာသည်။

ဆန်းကြယ်သော မိန်းကလေးက မည်သည့် သိုင်းပညာမှ သိဟန် မရပါ။
သူမက အချိန်မီ မတုံ့ပြန်နိုင်ဘဲ ယိုင်နဲ့ကာ မြေပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသွားသည်။

ဖြန်း ဖြန်း

အစေခံ ချိုးရွမ်းက လက်ထဲရှိ ကြာပွတ်ကို ဝေ့ရမ်းသည်။

သူမသည် အသက် ဆယ့်ခြောက် ဆယ့်ခုနှစ် နှစ်မျှသာ ရှိရာ သူမ၏
အသက်အရွယ်၌ လှပ အပြစ်ကင်းစင်သူ ဖြစ်သင့်သည်။ သို့သော် သူမ
မျက်နှာပြင်ပေါ်ရှိ ပိတိတဖွားဖွား ဖြစ်နေသည့် အမူအရာက အသက်အရွယ်
နှင့် မလိုက်ဖက်လှပါ။ သူမက လက်ကောက်ဝတ်ကို ဖျက်ခနဲ လှုပ်ရှားလိုက်

ရာ ကြာပွတ်ရှည်က သနားညာတာခြင်း အလျင်မရှိဘဲ အောင်မြင်စွာ ကျဆင်းသွားသည်။

ဆန်းကြယ်သော မိန်းကလေးက ရှောင်တိမ်းရန် ကြိုးစားစဉ် ကြာပွတ်ရှည်က သူမကို ထိမှန်ရာ ထိတ်လန့်ဖွယ် သွေးစီးကြောင်း အမှတ်အသား တစ်ခု ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

သို့သော် သူမက တကယ့်ကို စွဲအနေသည့်အလား တစ်ချိန်လုံး အသံ တစ်သံမှ မထွက်ချေ။ သူမက နာကြင်မှုကြောင့် အော်ဟစ်ခြင်းလည်း မရှိပေ။

"ဝါး....ငါ့အစ်မကို မရိုက်နဲ့။ ငါ့အစ်မကို မရိုက်နဲ့။ အိုး...အိုး...ငါ့အစ်မကို မရိုက်ပါနဲ့..." နောက်ဆုံးတွင် ဆံပင်ကြက်တောင်စည်းထားသည့် ကလေးမလေးက ခြင်းတောင်ထဲမှ အားတင်းကာ ထွက်လာသည်။ သူမက ကျယ်လောင်စွာ ငိုကြွေးနေရင်း ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် မျက်ရည်များ ကျဆင်းနေသည်။ သူမက ခန္ဓာကိုယ်ကို သေးသေးလေးကို အသုံးပြုကာ သူမ၏ အစ်မအား ကြာပွတ်ဒဏ်မှ ကာကွယ် ပေးချင်နေသည်။

သို့သော် ချိုးရွမ်းဟု ခေါ်သော အစေခံက ကလေးမလေးကို ရက်စက်စွာ ကြည့်သည်။ သူမက လုံးဝ မရပ်တန့်ဘဲ ကလေးမလေးအား ရိုက်ရန် ကြာပွတ်ကို မြှောက်လိုက်သည်။

ကြာပွတ်က အမှန်တကယ် ကျဆင်းခဲ့လျှင် ကလေးမလေး နှစ်ယောက် သို့မဟုတ် သုံးယောက်ရှိလျှင်ပင် အသက် အန္တရာယ် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

တင်ဟောက် ခေါင်းခါလိုက်သည်။ သူ ဆက်လက် မစောင့်ကြည့်နိုင်တော့။

သူက ချက်ချင်းပင် "မှင်သက်ခြင်း ခြေလှမ်း" ကို နှိုးဆွလိုက်သည်။ သူ ခန္ဓာကိုယ်က မီးခိုးငွေ့အလား ဖျက်ခနဲ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ကြက်တောင်စည်းနှင့် ကလေးမလေး၏ အရှေ့တွင် ချက်ချင်း ရပ်တန့်သည်။ သူ့လက်ကို မြှောက်ကာ ကြာပွတ်ကို ဖမ်းဆွဲသည်။ သူ့လက်ကောက်ဝတ်ကို လှုပ်လိုက်လျှင် မှော်စွမ်းအားတစ်ခု စီးဆင်းလာပြီး အစေခံ ချိုးရွှမ်းကို တွန်းထုတ်လိုက်ရာ နောက်သို့ ခြေသုံးလေးလှမ်း ဆုတ်သွားသည်။

"မင်းက ကလေးမလေး တစ်ယောက်ကိုတောင် အလွတ်မပေးဘူး။ ဒါတော့ များသွားပြီ..."

တင်ဟောက် ပြောရင်း မျက်မှောင် ကြုတ်လိုက်သည်။

ရုတ်ချည်း ပြောင်းလဲမှုက လူအများကို ဆွဲဆောင် သွားစေသည်။

အစေခံ ချိုးရွှမ်း ထိတ်လန့်သွားကာ နောက်တစ်လှမ်း ဆုတ်လိုက်သည်။ သူမက မှင်သက်နေပြီး ဖျင်ကြမ်းအင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ထားသည့် တင်ဟောက်ကို ခေါင်းအစ ခြေအဆုံးကြည့်သည်။ သည်နောက် သူမက အထင်တသေး ရယ်မောရင်း ကြိမ်းမောင်းသည်။ "ထို့...မင်းက ဘယ်သူလဲ...ဆင်းရဲသားလေး...သခင်မလေး ရီလောရဲ့ ကိစ္စကို ဘယ်လို ဝင်ရှုပ်ရဲတာလဲ။ မင်းလို

သူဖုန်းစား တစ်ယောက်ကို ငါ သင်ခန်းစာ ကောင်းကောင်း ပေးရမယ်..."

ထိုသို့ ပြောပြီးနောက် သူမက ကြာပွတ်ကို သိမ်းဆည်းကာ ခါးမှ ဓားငယ် တစ်ချောင်းကို ထုတ်ယူပြီး တင်ဟောက်အား ချိန်ရွယ်လိုက်သည်။

ကြာပွတ်က တင်ဟောက်ကို ဘာမှ မလုပ်နိုင်မှန်း သူမ သိသည်။ ထို့ကြောင့် သူမက ဓားကို အသုံးပြုကာ တိုက်ရိုက် ရင်ဆိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဓားသည် ငွေရောင်ဖြစ်ကာ ထက်ရှသည်။ ၎င်းမှ အေးစက်မှုနှင့် ဆိုးယုတ်မှု ကို ခံစားနိုင်သည်။ ဓားငယ်က တင်ဟောက်ကို ချိန်ရွယ်ကာ ရင်ဘတ်အား တိုက်ခိုက်သည်။ သူမက တင်ဟောက်ကို သတ်ချင်ခဲ့သည်။

တင်ဟောက် ဒေါသ ထွက်လာပြီး မောက်မာ ဆိုးညစ်သည် အစေခံကို သူ ဘာလုပ်နိုင်ကြောင်း ပြသချင်သည်။ သူက ကျောမှ သံချေးတက်ဓားကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ သူက ဓားကို အနည်းငယ် လှုပ်ရမ်းလိုက်လျှင် အနီ ရောင် လင်းလက် သွားကာ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

"ကလန်..."

လက်နက် နှစ်ခု ထိပ်တိုက် တွေ့ဆုံချိန်၌ မီးပွင့်များ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ချိုးရွမ်း၏ ကွေးသွားသော ဓားက လက်ထဲမှ လွင့်ထွက်သွားသည်။

သည်နောက် သူမက ဝမ်းဗိုက်မှ နာကျင်မှုတစ်ခုကို ခံစား မိလိုက်သည်။ သူမသည် တိမ်တိုက်များကြားတွင် ပျံသန်းသွားသည့်အလား လေထုထဲ ဆယ်မီတာအထိ မြင့်တက်သွားကာ မြေပြင်ပေါ်သို့ ကြမ်းတမ်းစွာ ပြန် ကျသည်။ သူမသည် အလွန်အမင်း သနားစဖွယ် ကောင်းကာ အချိန်ကြာ ကြီး ပြန်မထနိုင်တော့။

ထိုအတောအတွင်း တင်ဟောက်၏ သံချေးတက်ဓားက ကျောဘက်သို့ ပြန် ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

တင်ဟောက်သည် သူမကို အလွယ်တကူ အနိုင်ယူနိုင်သည်။ ခွန်အား အပြည့် ထုတ်သုံးစရာ မလိုချေ။ သူသည် ဓားနှောင့်ဖြင့် ချိုးရွမ်း၏ ဝမ်းဗိုက် ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ သူမတွင် ဒဏ်ရာ မရခဲ့ချေ။

မဟုတ်လျှင် တင်ဟောက်၏ ဓားစွမ်းရည်ဖြင့် ဆိုပါက မောက်မာသော အစေခံကို အခိုက်တန်မျှ အချိန်အတွင်း၌ သတ်ပစ် နိုင်ပေသည်။

ဆန်းကြယ်သော မိန်းကလေးက ဆံပင်စည်းနှောင်ထားသည့် ကလေးမ လေးကို တင်းကျပ်စွာ ဖက်ထားရင် တင်ဟောက်၏ ကျောပြင်ကို ကြည့် လိုက်သည်။ သူမ၏ လှပ ခေါင်းမာသည့် မျက်ဝန်းထဲတွင် နူးညံ့သော အလင်းတစ်ချက် လက်သွားသည်ကို ဘယ်သူမှ မသိ မပြုမိလိုက်ကြချေ။

"ကြီးမားတဲ့ ဓားစွမ်းရည်..." တုတ်ခိုင် သန်မာသော လူငယ်လေး ရှောင်ချန် ရွမ်က အစောပိုင်း၌ ဖြစ်ပျက်သမျှကို စောင့်ကြည့်နေရင် ကျယ်လောင်စွာ

လက်ခုပ်တီးသည်။

အဆုံးသတ်၌ လှုပ်ရှားမှု တစ်ခုတည်းဖြင့် လူတစ်ယောက်၏ စွမ်းဆောင်ရည်ကို အလွယ်တကူ မြင်နိုင်သည်။

အစောပိုင်း၌ မည်သူမျှ တင်ဟောက်ကို အများကြီး သတိ မပြုမိခဲ့ပါ။ ခန့်ညား ချောမောသော လူငယ်လေး၏ အနေအထားသည် အနည်းငယ် ထူးကဲသည်ဟု သူတို့ ခံစား လိုက်ရသည်။ သို့သော် တင်ဟောက်က လှုပ်ရှားမှု တစ်ခုတည်းဖြင့် ဓားကို ဆွဲထုတ်ပြီး အသုံးပြုကာ ပြန်ထည့်သည်ကို သူတို့ မြင်လိုက်သည်။ ၎င်းက အလွန် လျင်မြန်ခြင်း မရှိပေ။ သို့သော် ဓား၏ သွားရာ လမ်းကြောင်းကို နားလည်ရန် ခက်ခဲသည်။ သူတို့ သိလိုက်ချိန်၌ မှားယွင်းနေပြီးမှန်း သိလိုက်သည်။ လူငယ်လေး၏ ဓားလမ်းစဉ်က အလွန် နက်ရှိုင်းနေခဲ့သည်။
